

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év április 12. napján, pótmagánvádas ügyben megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A bünszervezetben elkövetett jogellenes fogvatartás büntette miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. szeptember 4. napján kihirdetett KB.I.55/2012/5. számú ítéletét az I.r., II.r., III.r., IV. r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja**.

A pótmagánvádlót kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 15.240 (tizenötezer-kettőszáznegyven) forint bűnügyi költség viselésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. szeptember 4. napján kihirdetett KB.I.55/2012/5. számú ítéletével az I., II., III., IV., V., VI. és VII.r. vádlottakat az ellenük a Btk.228.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő bünszervezetben elkövetett jogellenes fogvatartás büntette miatt emelt vád alól felmentette, a pótmagánvádló által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította és a pótmagánvádlót kötelezte 68.580 Ft bűnügyi költség megfizetésére. A további 43.785 Ft bűnügyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

A pótmagánvádló fellebbezést jelentett be a vádlottak bűnössége megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása érdekében. A vádlottak és védőjük az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A pótmagánvádló előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását is, melyben kifejtette, hogy az első fokú ítélet törvénysértő és megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság elmulasztotta teljesíteni tényállás tisztázási kötelezettségét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak fel kellett volna tárni az előzetes letartóztatott szabadítására, illetve a letartóztatott személy befogadására irányuló büntetés-végrehajtási szabályokat, mivel azoknak jogi relevanciája van. Kifejtette, hogy az irányadó jogszabályok alapján a büntetés-végrehajtási intézetnek érdemben vizsgálni kell a befogadás alapjául szolgáló iratokat, hogy azok megfelelnek-e az előírt tartalmi és alaki követelményeknek. Jelen esetben a pótmagánvádló előzetes letartóztatásáról nem előkészítő ülésen határozott a bíróság, ami az irányadó rendelkezésekkel ellentétes. Erre figyelemmel a bv. intézetnek meg kellett volna

tagadni a befogadást, mivel a befogadás alapjául szolgáló törvényes iratok nem álltak rendelkezésre. Kifogásolta továbbá, hogy a jogszabályban előírt befogadási eljárás lefolytatását is elmulasztotta a bv. intézet. Mivel az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés a, b, és c, pontjai alapján megalapozatlan és az nem küszöbölhető ki, indítványozta, hogy a fellebbezéssel támadott ítéletet a másodfokú bíróság helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. 2013. március 19-én előterjesztett beadványában kiegészítette fellebbezésének indokolását és csatolta azon a dokumentumok másolatát, amelyek bizonyítják, hogy a Fejér Megyei Bíróság törvénysértően járt el, amikor előzetes letartóztatását elrendelte.

A vádlottak védője írásbeli beadványában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a pótmagánvádló indítványa, ami az első fokú határozat hatályon kívül helyezésére irányul, nem alapos. Jogi álláspontja szerint a pótmagánvádló által hivatkozott hiányosságok nem eredményezhetik az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, mivel állításával szemben az ítélet tartalmazza a bíróság állásfoglalását a jogszabályok betartásával kapcsolatban, a bíróság e körben indokolási kötelezettségének eleget tett. Tévesnek találta a pótmagánvádló azon hivatkozását is, hogy a bv. intézetnek meg kellett volna tagadni a pótmagánvádló befogadását, mivel a bv. intézetnek nem kell vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság betartotta-e az eljárási szabályokat. Kifogásolta, hogy a vádindítványból nem tűnik ki, hogy a vádlottak személy szerint milyen magatartással és milyen elkövetői alakzatban valósították meg a jogellenes fogvatartás büntettét, mivel abban a vádlottak kollektív bűnösségére történt hivatkozás.

A másodfokú nyilvános ülésen a pótmagánvádló írásbeli beadványában foglaltakat fenntartotta és azt kiegészítette. Véleménye szerint ügyében megsértették az 1976. évi 8. tvr-rel kihirdetett ENSZ Emberi Jogok Egyezségokmányának 9. cikk 3. pontját, mely szerint az őrizetbe vett személyt a lehető legrövidebb időn belül bíróság elé kell állítani. Hivatkozott az ugyanilyen tartalmú Római Egyezmény 5. cikk 3. pontjára is, felhívva a figyelmet arra, hogy ezek a nemzetközi jogi jogforrások az Alaptörvény Q cikke alapján a magyar jog részeit is képezik. Megismételte azt az álláspontját, hogy a vádlottak nem a törvények alapján jártak el, amikor a bv. intézetbe befogadták. Álláspontja szerint a vádlottak nyomozás során tett nyilatkozatai megerősítették, hogy egymás tevékenységéről tudva, együttműködve cselekedtek, emiatt megállapítható, hogy bünszervezetben valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt. Indítványozta ezért az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak bűnösségének megállapítását és velük szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. Ha a másodfokú bíróság nem értene egyet elsődleges indítványával, abban az esetben az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását indítványozta.

A vádlottak védője írásban előterjesztett beadványát változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a pótmagánvádló olyan körülményekre hivatkozik az

ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványában, ami az ügy eldöntése szempontjából nem releváns. Nem tartotta relevánsnak a vádlottak büntetőjogi felelőssége megállapítása szempontjából, hogy kézbesítették-e részére az előzetes letartóztatás elrendeléséről szóló határozatot. Megismételte azon jogi érvelését, hogy az elsőfokú bíróság a cselekmény elbírálásához szükséges jogszabályi hátteret feltárta, határozatát megindokolta. A határozat jogi indokolásának esetleges hiánya egyébként sem olyan ok, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére vezethetne. Indítványozta ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat annyiban nem tartotta be, hogy a vádlottakat a Be.288.§ (1) bekezdésében írtak ellenére egymás jelenlétében oktatta ki. Egyebekben az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva helyesen állapította meg, hogy a vádindítvány befogadásának feltételei fennálltak. Törvényes volt a pótmagánvádló tanúkenti kihallgatása és meghallgatása.

A bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységével kapcsolatban a másodfokú bíróság megállapította, hogy a releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egymással összevetette, majd azok mérlegelése útján állapította meg ítéletének tényállását. Nem értett egyet a másodfokú bíróság a pótmagánvádló azon érvelésével, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, ezért annak hatályon kívül helyezése indokolt. Az elsőfokú bíróság feltárta azt a jogszabályi hátteret is, amely az ügy eldöntése szempontjából releváns, a rendelkezésére álló okiratokat a bizonyítás anyagává tette, és azokat a logika szabályai szerint értékelve alakította ki jogi álláspontját. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, így azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

Figyelemmel a megalapozott tényállásra, és arra, hogy az első fokú bíróság az eljárás érdemére kiható szabálysértést nem követett el, az ítélet hatályon kívül helyezésére irányadó indítvány eredményre nem vezetett.

A vádlottak bűnösségének megállapítása és velük szemben büntetés kiszabására irányuló indítványt a másodfokú bíróság ugyancsak nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor az általa megállapított tényállás alapján bűncselekmény hiányában mentette fel a vádlottakat az ellenük emelt pótmagánvád alól. A másodfokú bíróság egyetért az ítélet 7. oldalán kifejtett jogi indokolással. Megállapítható, hogy a pótmagánvádló maga kérte a bv. intézetbe történő visszaszállítását szabadlábra helyezését követően. A bv. intézet az irányadó szabályok szerint jár el, amikor a vádlott szabadlábra helyezéséről tájékoztatta azokat a bíróságokat, ahol ellene folyamatban voltak az eljárások. Az elsőfokú iratok 8. nsz. alatt található bv. parancsnoki intézkedés előírásait követték, továbbá a 6/1996. (VII.12.) IM rendelet 201.§ (3) bekezdését nem szegték meg, mely szerint a

szabadítási eljárás legfeljebb 48 óráig tarthat. Ezen időtartamon belül történt a pótmagánvádló ismételt előzetes letartóztatásának elrendelése, amelyről kiállított rendelvénnyel alapján a bv. intézet köteles volt az előzetes letartóztatás fogvatartásba vételére. A másodfokú bíróság egyet értett az elsőfokú katonai tanács azon megállapításával, hogy a bv. intézet nincs abban a helyzetben, hogy az előzetes letartóztatást elrendelő határozat törvényességét vizsgálja. A bv. intézet nem is a határozat, hanem az az alapján megküldött bírói rendelvénnyel szerint köteles eljárni a kényszerintézkedés végrehajtása érdekében. (A hivatkozott tvr. 234.§ (1) bekezdése).

A Btk.228.§ (1) bekezdésébe ütköző jogellenes fogvatartás büntetett az a hivatalos személy valósítja meg, aki eljárása során más személyi szabadságától jogellenesen megfoszt. A törvényhely (2) bekezdés a) pontja a cselekményt súlyosabban rendeli büntetni, ha jogellenes fogvatartást aljas indokból vagy célból követik el. E bűncselekmény csak szándékosan valósítható meg. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy e bűncselekmény törvényi tényállási elemei nem valósultak meg, mivel sem a fogvatartás jogellenességére, sem pedig a szándékos bűnelkövetésre következtetést levonni nem lehet. Az elsőfokú bíróság helyesen mentette fel a vádlottakat a Be.6.§ (3) bekezdés a/ pontjára figyelemmel, a Be.331.§ (1) bekezdése alapján az ellenük emelt vád alól és kötelezte a pótmagánvádlót a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság a Be.344.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a pótmagánvádlót a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. április 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Ifkovics Béla hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete az I.r., II.r., III.r., IV. r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak vonatkozásában jogerős.

Budapest, 2013. április 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika

bíróügyi ügyintéző